

Briuselis, 2023 m. birželio 22 d.
(OR. en, de)

Tarpinstitucinė byla:
2018/0107(COD)

10481/2/23
REV 2 ADD 1

CODEC 1092
CYBER 155
COPEN 204
JAI 829
DROIPEN 92
ENFOPOL 291
TELECOM 194
EJUSTICE 24
MI 510
DATAPROTECT 163

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

nuo:	Tarybos generalinio sekretoriato
kam:	Nuolatinųjų atstovų komitetui / Tarybai
Dalykas:	EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS, kuria nustatomos suderintos paskirtųjų įmonių ir teisinių atstovų skyrimo elektroniniams įrodymams baudžiamajame procese rinkti taisyklės, projektas (pirmasis svarstymas) – Teisėkūros procedūra priimamo akto priėmimas = Pareiškimai

Vokietijos pareiškimas

1. Vokietijos federalinė vyriausybė pritaria Reglamento dėl Europos elektroninių įrodymų baudžiamajame procese pateikimo ir saugojimo orderių (toliau – Reglamentas) galutinei redakcijai, kadangi jame nustatomas skubiai reikalingų priemonių, skirtų veiksmingesnei kovai su nusikaltimais naudojantis skaitmeninėmis medijomis, rinkinys.

2. Tačiau Federalinė vyriausybė apgailestauja, kad konstatuojamosiose dalyse trūksta reikiamo aiškumo dėl to, kaip turi būti naudojamosi atsisakymo pagrindais. Teisinės valstybės principu nustatomos dvi pareigos gaunančiajai institucijai: ji privalo išnagrinėti jai pateiktus įrodymų pateikimo orderius, o atsisakymo pagrindais, susijusiais su asmenų teisių apsauga, kaip nustatyta 12 straipsnyje, turi naudotis tik jei tenkinamos atitinkamos sąlygos. Visų pirma, jei tenkinamos sąlygos, susijusios tik su labai siauru atsisakymo pagrindu, neturėtų būti leidžiama priimti sprendimo savo nuožiūra. Būtų naudinga, jei tai būtų aiškiau suformuluota 62 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse.

3. Be to, atsižvelgiant į teisinės valstybės principą, itin svarbu, kad teisinė apsauga egzistuotų ne tik orderių pateikimo atžvilgiu ir ji būtų taikoma išduodančiojoje valstybėje, bet ir saugojimo orderių atžvilgiu ir ji būtų taikoma ir vykdančiojoje valstybėje. Federalinė vyriausybė apgailestauja, kad 18 straipsnyje aiškiai numatomi tik pirmieji du teisinės apsaugos aspektai, tačiau laiko, kad formuluotė apima ir visapusiškos teisinės apsaugos galimybę.

4. Galiausiai, manome, kad 53 konstatuojamoje dalyje (gyvenamosios vietos kriterijaus aiškinimas) vartojama formuluotė dėl galimybės apsigyventi konkrečioje valstybėje narėje, yra pernelyg miglota. Tiesiog neapibrėžtas paskelbimas apie ketinimą apsigyventi suteikia daug interpretavimo galimybių, todėl nepagrįstai išplečiama gyvenamosios vietos kriterijaus taikymo sritis. Praktikoje dėl to galėtų būti pateikiama mažiau pranešimų, nei tai būtų tinkama atsižvelgiant į reglamento loginį pagrindą.

Lenkijos pareiškimas

Nuo pat derybų pradžios Lenkija visiškai pritarė su e. įrodymais susijusių dokumentų rinkinio tikslams, kurie buvo visapusiškai įtraukti į Tarybos priimtą bendrą požiūrį. Tačiau Europos Parlamento iniciatyva priimti pakeitimai visiškai kenkia nustatytų priemonių veiksmingumui. Dėl šios priežasties Lenkija nori pareikšti prieštaraujanti tam, kad būtų priimtas Reglamentas dėl e. įrodymų ir Direktyva dėl e. įrodymų.

Siūlomu atsisakymo išduoti orderius pagrindu, grindžiamu ES sutarties 7 straipsnio 1 dalyje nurodytomis politinėmis procedūromis, numatomas didelis atsisakymo pagrindų liberalizavimas, o tai kliudys valstybių narių bendradarbiavimui baudžiamosiose bylose. Pagal tokią procedūrą reikalaujama, kad teisę taikantys specialistai dalyvautų vertinant aplinkybes, kurios gerokai viršija baudžiamąjį proceso taikymo sritį ir tikslą. Sukurtu mechanizmu, pagal kurį valstybių narių valdžios institucijos galėtų vertinti galimą rimtą pagrindinės teisės pažeidimą, nepagrįstai kišamasi į Europos Sąjungos Tarybos kompetenciją, kaip nustatyta Sutartyse.

Atsižvelgdama į galutinę suderėtą Reglamento dėl Europos e. įrodymų pateikimo ir saugojimo orderių nuostatų struktūrą ir glaudų ryšį su Direktyva dėl teisinių atstovų skyrimo įrodymams rinkti, Lenkija prieštarauja tam, kad būtų priimtos abi šios su e. įrodymais susijusių dokumentų rinkinio priemonės.